

Publicerad 2006-10-29 03:45 av Peter Stjerngrim

Några nattliga funderingar ...

November

Novembernatten
ren och klar
fyller kärlekens bägare
med det klaraste vatten

att
nära
och skänka värme
nu som då
i varje litet
kylslaget och väderbitet
skrymsle och vrå
i det inre av de älskande två

En känsla av förenlighet
mellan dröm och verklighet
som vore det för att förbli
i all framtida evighet

ett alldeles underbart
och odelbart
vi

Vem vet
kanske det är
en realitet
blott för den som är kär

Vad vet väl jag
för stunden
lite bunden
av ensamheten
i verkligheten

Timman är sen
novembernatten
ännu klar och ren

skär dock som glödgad is
genom märg och ben

Söker åter
finna styrka och tröst
till en sargad själ
som gråter

i minneslunden

över det som varit
men inte längre är

över kärlek
som inte kommer åter
till den som älskar, glömmer och förlåter

Vet inom mig
att det som är
blott är för stunden

och inte är för att förbli

ett oöverstigligt hinder
för det som komma skall
kunna bli grunden
för den oförglömliga stunden
då jag finner den dig
som tillsammans med mig
är och förblir
ett alldeles underbart självklart
vi

Tanken värmer en frusen själ
i den mörka, klara
inte alldeles underbara
novembernatten

trots avsaknaden
av de porlande skratten

Men i morgon är
alldeles redan snart här ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten